

ΝΟΜΟΣ: 960/79

Περί επιβολής υποχρεώσεων προς δημιουργίαν χώρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων δια την εξυπηρέτησιν των κτιρίων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων.
(ΦΕΚ 194/Α/25-08-79)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, απεφασίσαμεν:

Άρθρο 1

1. Διά την ανέγερσιν των κτιρίου επιβάλλεται η εκπλήρωσις των κατά τας διατάξεις του παρόντος υποχρεώσεων προς δημιουργίαν χώρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων.
2. Αι κατά την προηγουμένην παράγραφον υποχρεώσεις του κυρίου ή των συγκυρίων του ακινήτου δύναται να εκπληρούνται εν όλω ή εν μέρει:
 - α) Διά δημιουργίας επί εστεγασμένων ή μη χώρων, των απαιτούμενων θέσεων σταθμεύσεως αυτοκινήτων επί του αυτού γηπέδου, εφ' ου το κτίριον.
 - β) Δια δημιουργίας των ως άνω χώρων εις ετέρον κατάλληλον ακίνητον μη απέχον του εξυπηρετούμενου κτιρίου πλέον των χιλίων πεντακοσίων (1.500) μέτρων, εκτός αν άλλως ορίζεται υπό των κατά τας παρ. 1 και 2 του επομένου άρθρου Π.Δ/των ή των κατά την παρ.4 του αυτού άρθρου αποφάσεων.
 - γ) Δια της καταβολής χρηματικής εισφοράς αναλόγως των απαιτούμενων δια το εξυπηρετούμενον κτίριον θέσεων στάθμευσης αυτοκινήτων. Η εισφορά αυτή υπολογιζόμενη κατά το άρθρον 5, καταβάλλεται ως συμμετοχή δια την κατασκευήν δημοσίας χρήσεως χώρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων κατά τα ειδικώτερον εις το άρθρον 6 οριζόμενα.

Η εκπλήρωσις των υποχρεώσεων τούτων αποτελεί προϋπόθεσιν δια την έκδοσιν της αδείας οικοδομής.

3. Εις τας περιπτώσεις α και β της προηγούμενης παραγράφου οι χώροι σταθμεύσεως αυτοκινήτων ανήκουν κατά κυριότητα εις τον κύριον ή τους συγκυρίους του εξυπηρετούμενου κτιρίου ή εκάστης οπ' αυτού διηρημένης ιδιοκτησίας και δεν δύναται να είναι ιδιαιτέρως αντικείμενον κυριότητας ή άλλου εμπραγμάτου δικαιώματος, εφ' όσον χρόνος υφίσταται το εξυπηρετούμενον κτίριον. Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται η αυτοτελής μεταβίβασις της κυριότητος ή άλλου εμπραγμάτου δικαιώματος επί του τοιούτου χώρου στάθμευσης αυτοκινήτων εάν υπέρ του δια του χώρου τούτου εξυπηρετούμενου κτιρίου ή διηρημένης ιδιοκτησίας εξασφαλίζεται συμφώνως προς τας ειδικωτέρας προϋποθέσεις της παραγράφου ταύτης, έτερος εν λειτουργία τοιούτος χωρίς πληρών τας απαιτήσεις του παρόντος νόμου.
4. Εις τας περιπτώσεις ακινήτων τα οποία εμπίπτουν εις τας απαγορεύσεις δημιουργίας χώρου στάθμευσης ως αυτά καθορίζονται υπό των Π.Δ/των των παρ.1 και 2 του άρθρου 2 και των αποφάσεων της παρ.4 του αυτού άρθρου 2 του παρόντος, εφαρμόζεται μόνον η περίπτωσης β ή γ της παρ.2 του παρόντος άρθρου ή και μόνο η περίπτωσης γ.
5. Δια των κατά τας παρ.1 και 2 του άρθρου 2 Π/Δτων η των αποφάσεων της παρ.4 του αυτού άρθρου δύναται, μετ' εκτίμησιν των κυκλοφοριακών και πολεοδομικών συνθηκών, να αποκλείεται, εν μέρει ή εν όλω, η εφαρμογή των περιπτώσεων β και γ της παρ.2 του παρόντος άρθρου εις τας περιπτώσεις κτιρίων μη χρησιμοποιουμένων αμιγώς δια κατοικίαν, τα οποία ως εκ της χρήσεως των προκαλούν ηυξημένην κίνησιν οχημάτων, ως επίσης και εις τας περιπτώσεις μεγάλων συγκροτημάτων προοριζομένων δια κατοικίας. Η δι' οιονδήποτε λόγον αδυναμία εκπληρώσεως της κατά την παρούσαν παράγραφον υποχρεώσεως συνεπάγεται την μη χορήγησιν της αδείας οικοδομής.

Άρθρο 2

1. Δια Π/Δτος εκδιδόμενου προτάσει του Υπουργού Δημοσίων Έργων μετά γνώμην του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων καθορίζονται, δια περιοχάς εντός της Μείζονος Περιοχής Πρωτευούσης ο απαιτούμενος αριθμός των θέσεων σταθμεύσεως και τα της αναγωγής αυτών εις επιφανείαν χώρου σταθμεύσεως κατά κατηγορίας οχημάτων ανά κτίριον ή διηρημένην επ' αυτού ιδιοκτησίαν βάσει της χρήσεως και της θέσεως των κτιρίων, του μεγέθους αυτών, ως και των εν γένει κυκλοφοριακών, πολεοδομικών και οικονομικών συνθηκών των εν λόγω περιοχών. Κατά την τυχόν τροποποίησιν του Δ/τος τούτου, δεν δύναται να μειούται ο διά του προγενεστέρου καθορισθείς απαιτούμενος αριθμός θέσεων σταθμεύσεως οχημάτων.
2. Δι' ομοίων Π.Δ/των εκδιδόμενων κατά την διαδικασίαν και τα κριτήρια της προηγουμένης παραγράφου, καθορίζονται ανώτατα και κατώτατα όρια του απαιτουμένου αριθμού θέσεων σταθμεύσεως και διά τας άλλας πόλεις ή οικισμούς, έχοντας εγκεκριμένον ρυμοτομικόν σχέδιον ή μη, ή τμήματα αυτών ή κτίρια ανεγειρόμενα εκτός ρυμοτομικών σχεδίων και εκτός νομίμως υφισταμένων οικισμών. Κατά την τυχόν τροποποίησιν των Δ/των τούτων, δεν δύναται να μειούνται τα διά των προγενεστέρων καθορισθέντα ανώτατα και κατώτατα όρια του απαιτουμένου αριθμού θέσεως σταθμεύσεως οχημάτων.
3. Διά Π.Δ/των εκδιδόμενων προτάσει του Υπουργού Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος μετά γνώμην του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων ως και του οικείου Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου ή μετά πάροδον απράκτου μηνιαίας προθεσμίας αφ' ης εξητήθη η τελευταία αύτη γνώμη, δύναται διά τας κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου καθοριζόμενας περιοχάς να απαγορεύεται, εν όλω ή εν μέρει, η δημιουργία χώρου σταθμεύσεως αυτοκινήτων εις περιοχάς ή τμήματα αυτών ή συγκεκριμένας οδούς και πλατείας ή μεμονωμένα οικόπεδα λόγω χρήσεως, εμβαδού και διαστάσεων αυτών ή διότι λόγοι πολεοδομικοί, κυκλοφοριακοί, αισθητικοί, προστασίας περιβάλλοντος, επιβάλλουν τούτο ή διότι υφίστανται εις την περιοχίν επαρκείς χώροι δημοσίας χρήσεως σταθμεύσεως αυτοκινήτων. Εις τας περιπτώσεις ταύτας εφαρμόζεται η περίπτωσης β και γ της παραγράφου 2 του άρθρου 1 ή και μόνο η περίπτωσης γ. Δια των αυτών Π.Δ/των δύναται να επιβάλλονται υποχρεώσεις ως προς το είδος του χώρου σταθμεύσεως αυτοκινήτων (εστεγασμένου υπεργείου ή υπογείου ή υπαιθρίου), αναλόγως των ως άνω πολεοδομικών και λοιπών συνθηκών της περιοχής ως και να ρυθμίζεται παν συναφές προς τα' ανωτέρω θέμα.
4. Δια αποφάσεων του οικείου Νομάρχου, εκδιδόμενων μετά γνώμην του οικείου Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου ή μετά πάροδον απράκτου μηνιαίας προθεσμίας, αφ' ης εξητήθη η γνώμη αύτη και των οποίων το περιεχόμενον, η διαδικασία εκδόσεως και πάσα συναφής λεπτομέρεια καθορίζονται ειδικώτερον διά των κατά την παρ. 2 του παρόντος άρθρου Π.Δ/των, ορίζονται, δι' έκαστον οικισμόν ή τμήμα τούτου ή συγκεκριμένας οδούς και πλατείας ή μεμονωμένα οικόπεδα ή εκτός οικισμού περιοχάς ή τμήματα ή θέσεις τούτων, ο εντός των ορίων των κατά τα ανωτέρω Π.Δ/των απαιτούμενος αριθμός των θέσεων σταθμεύσεως αυτοκινήτων, αι ειδικώτεροι θέσεις εις τας οποίας απαγορεύεται η δημιουργία χώρων σταθμεύσεως ως και πάσα άλλη λεπτομέρεια εφαρμογής του παρόντος μη καθοριζόμενη ειδικώς διά την εν λόγω περιοχίν υπό των Δ/των τούτων. Κατά την έκδοσιν των ανωτέρω αποφάσεων λαμβάνονται υπ' όψιν, αι εις εκάστην περίπτωσιν κυκλοφοριακαί, πολεοδομικαί, αισθητικαί και λοιπαί τοπικαί συνθήκαι, ως και αι συνθήκαι προστασίας του περιβάλλοντος.

Άρθρο 3

1. Εις περίπτωσιν προσθήκης καθ' ύψος ή επέκτασιν υφισταμένου κτιρίου αι θέσεις σταθμεύσεως υπολογίζονται βάσει της επιφανείας προσθήκης του κτιρίου κατά τα ειδικώτερον οριζόμενα υπό των Π.Δ/των του άρθρου 2 του παρόντος.
Δια των Π. Διαταγμάτων τούτων δύναται να καθορίζονται αι περιπτώσεις προσθηκών επί υφισταμένων κτιρίων αι μη υπαγόμεναι εις τας υποχρεώσεις του παρόντος νόμου.
Το συνολικόν εμβαδόν των προσθηκών τούτων δεν δύναται να υπερβαίνη τα ογδόντα (80) τετραγωνικά μέτρα, το δε συνολικόν εμβαδόν του υφισταμένου κτιρίου, επί του οποίου η προσθήκη, τα διακόσια (200) τετραγωνικά μέτρα.
2. Εις περίπτωσιν μεταβολής της χρήσεως των κτιρίων ή μέρους αυτών, συνεπαγομένης αύξησιν των απαιτούμενων υπό των διατάξεων του παρόντος θέσεων σταθμεύσεως,

επιβάλλεται η δημιουργία των επί πλέον θέσεων σταθμεύσεως, άνευ της οποίας απαγορεύεται υπό της Αρχής η τοιαύτη νέα χρήσις. Οι παραβάται τιμωρούνται κατά τας διατάξεις του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικος και υπόκεινται εις πρόστιμον ίσον προς το τριπλάσιον της εισφοράς, ήτις αντιστοιχεί εις τας ως άνω επί πλέον θέσεις σταθμεύσεως κατά τον χρόνον της επιβολής του προστίμου. Δια το πρόστιμον τούτο εφαρμόζονται κατά τα λοιπά αι διατάξεις της επομένης παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου. Εις την περίπτωσιν της παρούσης παραγράφου προκειμένου περί χρήσεων δια τας οποίας απαιτείται κατά τας οικείας διατάξεις η χορήγησις αδείας οιαδήποτε Αρχής, η άδεια αύτη δεν χορηγείται άνευ της κατά τα ανωτέρω εκπληρώσεως των υποχρεώσεων προς δημιουργίαν των θέσεων σταθμεύσεως.

3. Δια την μεταβολήν χρήσεως των κατά τας διατάξεις του παρόντος χώρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων, εκτελουμένην αυθαίρετως, οι παραβάται τιμωρούνται κατά τας διατάξεις του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικος και υπόκεινται εις την επιβολήν προστίμου ίσου προς το τριπλάσιον της κατά το άρθρον 5 του παρόντος εισφοράς, ήτις αντιστοιχεί εις τον υπ' όνιν χώρον σταθμεύσεως κατά τον χρόνο επιβολής του προστίμου. Το πρόστιμον επιβάλλεται δια πράξεως του αρμοδίου ως εκ της θέσεως του ακινήτου Οικονομικού Εφόρου, κατόπιν εκθέσεως αρμοδίου υπαλλήλου της οικείας Οικονομικής Εφορίας, δια της οποίας διαπιστούται η μεταβολή της χρήσεως. Τυχόν απαιτούμενα τεχνικά στοιχεία δύναται να ζητηθούν από τας αρμόδιαις Πολεοδομικάς Αρχάς. Δια την βεβαίωσιν και είσπραξιν του προστίμου και την επίλυσιν των εκ της επιβολής αυτού διαφορών, εφαρμόζονται αναλόγως αι διατάξεις της περί φορολογίας μεταβιβάσεως ακινήτων και πλοίων νομοθεσίας.

4. Ο αυτογνώνως καταλαμβάνων χώρον σταθμεύσεως, προβλεπόμενον υπό του παρόντος νόμου, τιμωρείται κατά τας διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 2 του Ν. 894/1979 «περί τροποποιήσεως διατάξεων τινών του δια του Ν. 614/1977 κυρωθέντος Κώδικος Οδικής Κυκλοφορίας» του εν αυτώ προβλεπόμενου προστίμου δεκαπλασιαζομένου υπό την προϋπόθεσιν ότι υφίσταται σήμανσις του ως άνω χώρου σταθμεύσεως.

Άρθρο 4

1. Δύναται να επιβάλλεται η κατά τους ορισμούς των άρθρων 1 και 2 υποχρέωσις προς δημιουργίαν χώρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων και επί υφισταμένων προ της ενάρξεως εφαρμογής του παρόντος κτιρίων κειμένων εντός ή εκτός εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου, εφ' όσον τα κτίρια ταύτα, ως εκ της χρήσεως των προκαλούν ηυξημένην κίνησιν οχημάτων εκ της οποίας παρακαλύεται η κυκλοφορία ή εν γένει η λειτουργικότης της περιοχής ή θίγεται αισθητώς το φυσικόν και πολιτιστικόν περιβάλλον. Η εφαρμογή των διατάξεων της παρούσης παραγράφου ενεργείται εις εκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν διά Π.Δ/των εκδιδόμενων κατά την διαδικασίαν των διατάξεων του άρθρου 3 του Ν.Δ. της 17 Ιουλ./16 Αυγ. 1923 «περί σχεδίων πόλεων, κωμών και συνοικισμών του Κράτους και οικοδομής αυτών». Η έκδοσις των Δ/των τούτων χωρεί μετά την δι' εκθέσεως των αρμοδίων πολεοδομικών υπηρεσιών του Υπουργείου Δημοσίων Έργων διαπίστωσιν της συνδρομής των κατά τα άνω προυποθέσεων εφαρμογής της παρούσης παραγράφου.

2. Διά των κατά την προηγουμένην παράγραφον Π.Δ/των καθορίζεται πάσα ετέρα συναφής υποχρέωσις των κυρίων ή συγκυρίων ή των εχόντων την εκμετάλλευσιν του κτιρίου, τάσσεται προθεσμία διά την εκπλήρωσιν υπό των εν λόγω ενδιαφερομένων των ως άνω επιβαλλομένων υποχρεώσεων και ρυθμίζεται εν γένει πάσα λεπτομέρεια εφαρμογής του παρόντος άρθρου. Παρερχομένης απράκτου της ως άνω τασσομένης προθεσμίας εφαρμόζονται κατά των υποχρέων η διακοπή χρήσεως και επιβολή ποινής και προστίμου της παρ. 3 του άρθρου 3 του παρόντος.

Άρθρο 5

1. Η κατά την περίπτωσιν γ της παρ. 2 του άρθρου 1 εισφορά υπολογίζεται βάσει του συνολικού αριθμού των απαιτούμενων διά το ανεγειρόμενον κτίριον θέσεων σταθμεύσεως, μειουμένου κατά τον αριθμόν θέσεων των εξασφαλιζομένων κατά τας περιπτώσεις α και β της αυτής παραγράφου 2 του άρθρου 1.

2. Το ποσόν της εισφοράς ανά θέσιν σταθμεύσεως ιδιωτικής χρήσεως επιβατικού

αυτοκινήτου υπολογίζεται εις δραχμάς, βάσει της αξίας γης ανά τετραγωνικόν μέτρον γηπέδου, εφ' ου το κτίριον και αναλόγως του ισχύοντος διά το υπ' όψιν γήπεδον συντελεστού δομήσεως ως εξής:

α) Διά συντελεστήν δομήσεως μικρότερον ή ίσον προς τον αριθμόν ένα (1) η ανά θέσιν σταθμεύσεως εισφορά παθορίζεται ίση προς το 20πλάσιον της αξίας του τετραγωνικού μέτρου γής.

β) Διά συντελεστήν δομήσεως μεγαλύτερον του ένα (1) η ανά θέσιν σταθμεύσεως εισφορά καθορίζεται ίση προς το 20πλάσιον της αξίας του τετραγωνικού μέτρου γής, διηρημένου δια του αντίστοιχου συντελεστού δομήσεως και πάντως ούχι μικροτέρα του πενταπλάσιου της αξίας ταύτης.

3. Προκειμένου περί ακινήτων διά τα οποία εφαρμόζεται υποχρεωτικώς μόνον η περίπτωσης γ της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του παρόντος η εισφορά καθορίζεται εις τα έξι δέκατα (6/10) της κατά την προηγούμενην παράγραφον προκυπτούσης.

4. Η εισφορά εισπράττεται ως δημόσιον έσοδον αποδιδόμενον εις το «Ειδικόν Ταμείον Εφαρμογής Ρυθμιστικών και Πολεοδομικών Σχεδίων» (ΕΤΕΡΠΣ), διατίθεται κατά τα ειδικότερον εν άρθρω 6 οριζόμενα, βαρύνει το πρόσωπον επ' ονόματι του οποίου εκδίδεται η άδεια οικοδομής και επιστρέφεται εις περίπτωσης της δι' οιονδήποτε λόγον μη εκτελέσεως των υπό της άδειας ταύτης προβλεπομένων εργασιών.

5. Η εισφορά υπολογίζεται, κατά τας παρ.1 και 2 του παρόντος άρθρου, βάσει της αξίας της γης κατά τον χρόνον εκδόσεως της άδειας, ως αύτη λαμβάνεται υπ' όψιν κατά τας διατάξεις περί φορολογίας μεταβιβάσεως ακινήτων και πλοίων.

Η επί τη δηλουμένη υπό του αιτούντος αξία γης προκύπτουσα εισφορά καταβάλλεται εις το Δημόσιον Ταμείον υπέρ του ΕΤΕΡΠΣ, προ της εκδόσεως της άδειας, και αποδίδεται εις αυτό εντός τριμήνου το αργότερον. Η σχετική δήλωσις απευθύνεται προς τον Οικονομικόν Εφορον το αρμόδιον διά την φορολογίαν μεταβιβάσεως του ακινήτου, ως εκ της θέσεως αυτού. Ο αυτός Οικονομικός Εφορος καθίσταται αρμόδιος διά τον προσδιορισμόν της αγοραίας αξίας (προσωρινόν και οριστικόν) και διά την βεβαίωσιν της διαφοράς της προκυπτούσης μετ' έλεγχον της δηλωθείσης αξίας της γης βάσει των στοιχείων, ως προς τον απαιτούμενον αριθμόν θέσεων σταθμεύσεως, των σημειούμενων επί της δηλώσεως του ενδιαφερομένου υπό της αρμοδίας διά την έκδοσιν της άδειας Πολεοδομικής Υπηρεσίας. Διά την βεβαίωσιν και είσπραξιν της εισφοράς και διά την επίλυσιν των εκ της επιβολής αυτής διαφορών εφαρμόζονται αναλόγως αι διατάξεις της περί φορολογίας μεταβιβάσεως ακινήτων και πλοίων νομοθεσίας. Η βεβαιουμένη διαφορά εισφοράς εισπρέττεται υπό των Δημοσίων Ταμείων κατά τας περί των Δημοσίων Εσόδων κειμένας διατάξεις και αποδίδεται το αργότερον εντός τριμήνου εις το ΕΤΕΡΠΣ.

Ο αιτών την άδειαν δύναται να καταβάλη προ της εκδόσεως αυτής μόνον το ήμισυ της βάσει της δηλώσεως του εισφοράς. Το έτερον ήμισυ της εισφοράς εις την περίπτωσης ταύτην βεβαιούται εις βάρος του και τυγχάνει καταβλητέον προ της οιασδήποτε παροχής ηλεκτρικού ρεύματος εις το ακίνητον υπό της Δημοσίας Επιχειρήσεως Ηλεκτρισμού, εξαιρουμένης της εργοταξιακής παροχής και πάντως ουχί πέραν της τριετίας από της καταβολής του πρώτου ημίσεος.

Δια την ασφάλειαν της απαιτήσεως δια το πιστούμενον τούτο ήμισυ της εισφοράς παρέχεται ισόποσος εγγυητική επιστολή Τραπέζης ή του ΤΣΜΕΔΕ ή εμπράγματος ασφάλεια ή και προσωπικής εγγύησις παρεχομένη υπό του υποχρέου, εάν η τελευταία κρίνεται επαρκής υπό του αρμοδίου Δημοσίου Ταμείου, κατά τα ειδικότερον οριζόμενα δια των κατά την παράγραφον 7 του παρόντος άρθρου αποφάσεων.

6. Διά την βεβαίωσιν και είσπραξιν υπό των Δημοσίων Ταμείων της διά του παρόντος Νόμου επιβαλλομένης εισφοράς, εφαρμόζονται αι διατάξεις του Β.Δ. 757/1969 «περί της διαρθρώσεως των Δημοσίων Ταμείων κλπ.» και του Ν.Δ. 356/1974 «περί Κώδικος Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων»

7. Διά κοινών αποφάσεων των Υπουργών Οικονομικών και Δημοσίων Έργων δύναται να ρυθμίζονται πάντα τα θέματα τα οποία ανάγονται εις την βεβαίωσιν, είσπραξιν και απόδοσιν της εισφοράς.

Άρθρο 6

1. Το κατά τας διατάξεις του προηγούμενου άρθρου έσοδον του ΕΤΕΡΠΣ, ως και το προϊόν των κατά τας παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 3 και παρ. 2 του άρθρου 4 του παρόντος προστίμων τα οποία επίσης περιέχονται εις το ΕΤΕΡΠΣ, διατίθενται αποκλειστικώς διά την δημιουργίαν δημοσίας χρήσεως χώρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων, προς εξυπηρέτησιν της περιοχής εξ ης τούτο προέρχεται. Προς τούτο χρηματοδοτούνται ή δανειοδοτούνται υπό του ΕΤΕΡΠΣ κατά προτεραιότητα α) Δήμοι ή Κοινότητες ή Δημοτικά ή Κοινοτικά Επιχειρήσεις, β) Δημόσιαι Επιχειρήσεις, γ) Οργανισμοί Κοινής Ωφελείας ή και δανειοδοτούνται συνεταιρισμοί ή ιδιωτικά επιχειρήσεις.

Το ήμισυ των ανωτέρων προστίμων αποδίδεται υπό του ΕΤΕΡΠΣ εντός τριμήνου εις τους οικείους Δήμους ή Κοινότητας χρησιμοποιούμενον πάντοτε διά τον αυτών σκοπόν.

2. Από της δημιουργίας δημοσίας χρήσεως χώρου σταθμεύσεως αυτοκινήτων, κατά την ως άνω παράγραφον 1, παρέχεται δικαίωμα προτεραιότητος αποκτήσεως χώρου σταθμεύσεως ή και απλής σταθμεύσεως εις τον χώρον τούτον, διά τους έχοντας καταβάλει το σύνολον της επί τη δηλώσει κατά το άρθρον 5 του παρόντος οφειλομένης εισφοράς, εφ' όσον ο χώρος σταθμεύσεως δεν απέχει πλέον των 1500 μέτρων από του κτιρίου διά το οποίον κατεβλήθη η εισφορά. Το εκάστοτε καθοριζόμενον χρηματικόν αντάλλαγμα διά την απόκτησιν του χώρου σταθμεύσεως και την παροχήν δικαιώματος σταθμεύσεως εις τους εν λόγω σταθμούς μειούται διά τους κατά την παρούσαν παράγραφον δικαιούχους, ως εξής:

α) Εις τα δυο δέκατα (2/10) εάν η δημιουργία του χώρου σταθμεύσεως και η παροχή του εις αυτόν δικαιώματος σταθμεύσεως πραγματοποιηθούν εντός διετίας από της εκδόσεως της οικονομικής αδείας.

β) Εις τα τέσσερα δέκατα (4/10) εάν αι ανωτέρω προϋποθέσεις πραγματοποιηθούν μετά την διετίαν και μέχρι της τετραετίας και

γ) Εις τα πέντε δέκατα (5/10) εάν αι ανωτέρω προϋποθέσεις πραγματοποιηθούν μετά την τετραετίαν.

3. Διά κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Δημοσίων Έργων δύναται να ρυθμισθή παν θέμα αναγόμενον εις την υπό του ΕΤΕΡΠΣ διάθεσιν των εσόδων της εισφοράς διά την περιοχάν εκ της οποίας αύτη προέρχεται.

4. Δι' ομοίων αποφάσεων καθορίζεται, εις εκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν, παν θέμα αναγόμενον εις την κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου χρηματοδότησιν ή δανειοδότησιν και τα των όρων τούτων, εις τα της παροχής δικαιώματος σταθμεύσεως εντός των δημοσίας χρήσεως χώρων σταθμεύσεως και πάσα εν γένει συναφής λεπτομέρεια.

5. Αι θέσεις των κατά την παρ.1 του παρόντος άρθρου διά χρηματοδοτήσεως ή δανειοδότησεως υπό του ΕΤΕΡΠΣ ή πρωτοβουλία του Δημοσίου δημιουργουμένων δημοσίας χρήσεως χώρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων καθορίζονται συμφώνως προς την διαδικασίαν των άρθρων 3 και 70 του Ν.Δ. από 17 Ιουλίου/16 Αυγούστου 1923 «περί σχεδίων πόλεων κλπ» ή υπό των πολεοδομικών μελετών των εγκρινόμενων κατά τον Ν. 947/1979 «περί οικιστικών περιοχών».

Η δημιουργία των χώρων τούτων σταθμεύσεως συνιστά δημοσίαν ωφέλειαν, επιτρεπομένης της αναγκαστικής απαλλοτριώσεως των προς τούτο απαιτουμένων ακινήτων, υπέρ και δαπάναις του αναλαμβάνοντος την δημιουργίαν του χώρου σταθμεύσεως Δημοσίου ή του ΕΤΕΡΠΣ ή Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοικήσεως ή δημοτικού ή κοινοτικού νομικού προσώπου ή επιχειρήσεως ή δημοσίας επιχειρήσεως ή επιχειρήσεως μικτής οικονομίας ή ετέρου νομικού προσώπου δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου. Εις τας ανωτέρω εταιρείας μικτής οικονομίας δύναται να συμμετέχουν Δήμοι ή Κοινότητες ή έτεροι δημόσιοι οργανισμοί ή επιχειρήσεις μετά ιδιωτών, ιδία δε των έχόντων διά την συγκεκριμένην περιοχάν, το κατά την παρ. 2 του άρθρ. 6 δικαίωμα προτιμήσεως.

Προκειμένου περί απαλλοτριώσεως υπέρ και δαπάναις αμιγώς ιδιωτικού φορέως, αύτη διενεργείται μόνον εάν ο οικείος Δήμος ή Κοινότης δηλώση ότι δεν ενδιαφέρεται προς δημιουργίαν του συγκεκριμένου χώρου σταθμεύσεως ή εάν παρέλθη άπρακτος δίμηνος προθεσμία από της προς τούτο προσκλήσεως του.

Άρθρο 7

1. Το δια της παρ. 4 του άρθρου 7 του Α. Ν. 239/1967 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της «περί φορολογίας εισοδήματος νομοθεσίας και άλλων τινών διατάξεων», προστεθέν εδάφιο μετά το πρώτον εδάφιο της περιπτώσεως α της παρ. 1 του άρθρου 20 του Ν.Δ. 3323/1955 «περί φορολογίας του εισοδήματος», αντικαθίσταται ως ακολούθως: «Το κατά το προηγούμενον εδάφιο πάγιον ποσοστόν εξ 25%, το οποίον εκπίπτει και εκ του ακαθαρίστου εισοδήματος επί εκμισθουμένων ή ιδιοχρησιμοποιουμένων χώρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων, περιορίζεται εις 10% επί εκμισθουμένων ή ιδιοχρησιμοποιουμένων καταστημάτων, γραφείων και αποθηκών, ως και γηπέδων χρησιμοποιουμένων ως χώρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων».
2. Η διά της προηγούμενης παραγράφου αντικατασταθείσα διάταξις, ως μετά την αντικατάστασιν ισχύει, εφαρμόζεται επί των από 1ης Ιανουαρίου 1979 και εξής κτωμένων εισοδημάτων.

Άρθρο 8

1. Διά Π.Δ/τος εκδιδόμενου εφ' άπαξ προτάσει του Υπουργού Δημοσίων Έργων, δύνανται να καθορίζονται, γενικώς ή κατά ισχύοντα συστήματα δομήσεως, ειδικοί όροι ως προς την δόμησιν και διαμόρφωσιν των χώρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων. Εις τους ειδικούς τούτους όρους περιλαμβάνονται και ο καθορισμός του ύψους ορόφου και του αριθμού των ορόφων, ο τρόπος υπολογισμού εις τας περιπτώσεις ταύτας του συντελεστού δομήσεως, τα της διαμορφώσεως εις το ισόγειον των εισόδων των χώρων τούτων και της τυχόν ένεκα τούτου καταλήψεως πρασιών τα της προεκτάσεως των χώρων τούτων εις τους υποχρεωτικώς ακαλύπτους χώρους, ως και πάσα συναφής λεπτομέρεια. Διά του Π.Δ/τος τούτου δύναται να προβλέπεται η δι' αποφάσεων του Υπουργού Δημοσίων Έργων ειδικωτέρα ρύθμισις των θεμάτων τούτων προκειμένου περί οικισμών χαρακτηρισθέντων ως παραδοσιακών, γενικώς ή δι' ένα έκαστον των οικισμών τούτων.
2. Το διά του άρθρου 20 του Ν.Δ. 3334/1955 «περί μεταφοράς αγαθών επί κομίστρω διά φορτηγών τριτρόχων αυτοκινήτων και τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων αναφερομένων εις θέματα της Γενικής Διευθύνσεως Μεταφορών» επιβαλλόμενον τέλος καταργείται διά την έκδοσιν αδειών σταθμών αυτοκινήτων. Τα δυνάμει της παρ. 2 του άρθρ. 1 του Ν.Δ. 511/1970 «περί ιδρύσεως και λειτουργίας πρατηρίων υγρών καυσίμων, σταθμών αυτοκινήτων, πλυντηρίων αυτοκινήτων και περί κυκλοφοριακής συνδέσεως εγκαταστάσεων μετά των οδών», εκδιδόμενα Δ/τα ρυθμίζουν ως προς τους σταθμούς αυτοκινήτων πάντα τα αναγόμενα εις την εσωτερικήν διαρρύθμισιν των θέματα, των λοιπών θεμάτων των Δ/των τούτων ρυθμιζομένων εφ'εξής διά των κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου εκδιδόμενων Δ/των ή των αποφάσεων της παρ. 4 του άρθρου 2 του παρόντος.

Άρθρο 9

1. Η εφαρμογή των διατάξεων των αρθρ. 1 έως και 6 του παρόντος άρχεται:
 - α) Διά τας περιοχάς της Μείζονος Περιοχής Πρωτευούσης τας ρυθμιζομένας διά του κατά την παρ. 1 του άρθρου 2 Π.Δ/τος, από της δημοσιεύσεως του Δ/τος τούτου.
 - β) Διά τας λοιπάς πόλεις τας εχούσας βάσει της απογραφής του 1971 πληθυσμόν άνω των δέκα πέντε χιλιάδων κατοίκων ως και διά το υπόλοιπον του ηπειρωτικού τμήματος του Νομού Αττικής από της δημοσιεύσεως των υπό της παρ. 2 του αυτού άρθρ. 2 προβλεπομένων Π.Δ/των. Εις τας περιπτώσεις ταύτας και μέχρι της εκδόσεως διά τина περιοχήν των κατά την παρ. 4 του αυτού άρθρ. 2 αποφάσεων, εφαρμόζεται ως υποχρεωτικώς απαιτούμενος αριθμός θέσεων σταθμεύσεως, το κατώτατον όριον τούτων, ως δι' εκάστην περίπτωσην καθορίζεται υπό των ανωτέρω Π.Δ/των. Από της δημοσιεύσεως των κατά την παρ. 4 του άρθρ. 2 του παρόντος αποφάσεων, εφαρμόζονται οι ειδικοί ορισμοί τούτων.
 - γ) Διά τας πόλεις τας εχούσας πληθυσμόν κάτω των δέκα πέντε χιλιάδων κατοίκων και την ύπαιθρον, πλην του υπολοίπου του ηπειρωτικού τμήματος του Νομού Αττικής, από της δημοσιεύσεως ειδικού διά ταύτας ή τина τούτων Π.Δ/τος, εκδιδόμενου ομοίως προτάσει του Υπουργού Δημοσίων Έργων.

2. Δια των κατά τας παρ. 1,2 και 3 του άρθρου 2 του παρόντος, Π.Δ. ή των κατά την παρ.4 του αυτού 2 αποφάσεων δύναται να ορίζεται η ανάλογος εφαρμογή μόνον της περιπτώσεως α της παρ.1 του άρθρου 12 του Ν. 651/1977 «περί καταργήσεως του Ν.Δ. 349/1954, τροποποίησεως των «περί αυθαιρέτων οικοδομικών κατασκευών διατάξεων κλπ.».

3. Η περίπτωσης β της παρ. 1 του άρθρου 12 του Ν. 651/1977 δύναται να εφαρμόζεται εφ' εξής κατά τα υπό του αυτού άρθρ. 12 προβλεπόμενα, μόνον διά συμβόλαια ή προσύμφωνα συνταγέντα μέχρι και της 26ης Ιουλίου 1979.

4. Το πρώτον εδάφιον της παραγράφου 6 του άρθρου 2 του Ν. 653/1977 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Της κατά το παρόν άρθρον επιβαρύνσεως απαλλάσσονται τα κατά την τελευταίαν πενταετίαν υπό γεωργική εκμετάλλευσιν ακίνητα ή τμήματα τούτων».

5. Διά Π.Δ/τος εφ' άπαξ εκδιδόμενου, προτάσει του Υπουργού Δημοσίων Έργων, καθορίζεται ο χρόνος ισχύος των εκδιδόμενων αδειών εκτελέσεως των οικοδομικών εργασιών κατά μέγεθος ή περιπτώσεις οικοδομών, τρόπους οικιστικής αναπτύξεως ή έτερα γενικά κριτήρια. Διά του αυτού Δ/τος καθορίζονται και οι λόγοι της τυχόν παρατάσεως της ισχύος ταύτης, η διαδικασία διαπιστώσεως τούτων και πάσα συναφής λεπτομέρεια.

6. Από της κατά τας προηγουμένας διατάξεις ενάρξεως εφαρμογής το παρόντος, καταργείται η παρ. 4 του άρθρου 9 του Ν.Δ/τος της 17 Ιουλίου/16 Αυγούστου 1923 «περί σχεδίων πόλεων κλπ», ως αύτη προσετέθη διά του άρθρ. 2 του Ν. 551/1977.

Αι παρ. 5 και 6 του αυτού άρθρου καταργούνται από της εκδόσεως των υπό του άρθρ. 8 του παρόντος προβλεπομένων Π.Δ/των, από ταύτης δε η παρ. 7 του αυτού άρθρου 9 του Ν.Δ. 17 Ιουλίου/16 Αυγούστου 1923 αριθμείται ως παρ. 4 αυτού.

Άρθρο 10

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως αυτού διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερα κυρωθείς, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 21 Αυγούστου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς

Εν Αθήναις τη 21 Αυγούστου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ